

A települési szilárd hulladékok szállítási gyakoriságának szabályozása

A jogalkalmazóknak a települési szilárd hulladékok elszállításának gyakorisága betartásakor elengedhetetlen figyelemmel lenniük az egymásra utaló, különböző szabályozási szintű környezetvédelmi-, egészségügyi- és építésügyi jogszabályokra.

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló 385/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján a közszolgáltatónak a vegyes hulladék elszállítását a települési szilárd és folyékony hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményekről szóló miniszteri rendeletben meghatározott gyakorisággal kell elvégeznie.

Érdemes kitérni a Korm. rendeletben használatos, de a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvényben (a továbbiakban: Hulladék tv.) meghatározott vegyes hulladék, valamint annak fogalmi elemeként a hulladék, a háztartási hulladék és a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék fogalmak ismertetésére.

A hulladék az a bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles. *A háztartási hulladékon* a háztartásokban képződő vegyes, elkülönítetten gyűjtött, valamint lomhulladékot kell érteni, ideértve a lakásokban, lakóingatlanokban, a pihenés, üdülés céljára használt helyiségekben, valamint a lakóházak közös használatú helyiségeiben és területein képződő hulladékot is. *A háztartási hulladékhoz hasonló hulladék* pedig az a vegyes, illetve elkülönítetten gyűjtött hulladék, amely a háztartásokon kívül képződik, és jellegében, összetételében a háztartási hulladékhoz hasonló. *A vegyes hulladék* nem más, mint a háztartási és a háztartási hulladékhoz hasonló hulladéknak az a különböző fajtájú és összetételű hulladékot tartalmazó része, amelyet az elkülönítetten gyűjtött hulladéktól eltérő külön gyűjtőedényben gyűjtenek.¹

A rövid kitekintő után fontos kiemelni, hogy a Korm. rendelet nem írja elő a vegyes hulladék szállításának gyakoriságát, hanem a települési szilárd és folyékony hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményekről szóló 16/2002. (IV. 10.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM rendelet). A jogalkotó szándékából így egyértelműen kitűnik, hogy a szállítás gyakoriságát nem környezetvédelmi-, illetve hulladékgazdálkodási előírások, hanem közegészségügyi szakmai szempontok figyelembevételével, miniszteri rendeleti szinten kívánja szabályozni.

Az EüM rendeletben használatos hulladékkal kapcsolatos fogalmak megértéséhez ismételtén a Hulladék tv. fogalmi meghatározásait kell alapul venni.

A biológiailag lebomló hulladék minden az a szervesanyag-tartalmú hulladék, amely aerob vagy anaerob úton biológiailag lebomlik vagy lebontható, ideértve a biohulladékot is. *A biohulladékon* pedig az a biológiailag lebomló, parkokból származó vagy kerti hulladékot, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőkben és kiskereskedelmi tevékenységet folytató létesítményekben képződő élelmiszer- és konyhai hulladékot, valamint az ezekhez hasonló, élelmiszer-feldolgozó üzemekben képződő hulladékot kell érteni.²

¹ 2012. évi CLXXXV. törvény a hulladékról 2. § (1) bek. 21., 22., 23., 47. pont

² 2012. évi CLXXXV. törvény a hulladékról 2. § (1) bek. 3., 4. pont

A szállítás gyakoriságának előíró EüM rendelet akként rendelkezik, hogy az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) szerinti nagyvárosias és kisvárosias lakóterületen - hetente legalább kétszer, egyéb lakóterületen hetente legalább egyszer, illetőleg szükség szerint nagyobb gyakorisággal kell történnie a bomló szerves anyagot tartalmazó hulladék elszállításának.³

A fentebb szabályozott szállítási gyakoriság tekintetében téves az az értelmezés, miszerint bel-, és külterületi lakóterület között különbséget kell, illetőleg lehet tenni. A helyes jogalkalmazás érdekében így az EüM rendeletben hivatkozott OTÉK szerint fogalmak leírása nélkülözhetetlen.

A *nagyvárosias lakóterület* sűrű beépítésű, több önálló rendeltetési egységet magába foglaló, 12,5 m-es beépítési magasságot meghaladó elsősorban lakó rendeltetésű épületek elhelyezésére, míg a *kisvárosias lakóterület* sűrű beépítésű, több önálló rendeltetési egységet magába foglaló, 12,5 m-es beépítési magasságot meg nem haladó elsősorban lakó rendeltetésű épületek elhelyezésére szolgál. Az *egyéb lakóterület* alatt a kertvárosias-, és a falusias lakóterület kell érteni. Az előbbi laza beépítésű, összefüggő nagy kertes, több önálló rendeltetési egységet magába foglaló, 7,5 m-es beépítési magasságot meg nem haladó elsősorban lakó rendeltetésű épületek elhelyezésére szolgál. Az utóbbi pedig legfeljebb 7,5 m-es beépítési magasságú lakóépületek, a mező- és az erdőgazdasági építmények, továbbá a lakosságot szolgáló, környezetre jelentős hatást nem gyakorló kereskedelmi, szolgáltató építmények elhelyezésére szolgál.⁴

Az ismertetett jogszabályokra figyelemmel álláspontunk szerint helytelen azon jogértelmezési gyakorlat, hogy a lakóterületek között bel-, és külterületi elhelyezkedésük alapján különbséget kell, illetőleg lehet tenni, hiszen az EüM rendelet az - OTÉK szerinti - nagyvárosias-, és kisvárosias lakóterületre, valamint az egyéb lakóterületre vonatkozóan ír elő szállítási gyakoriságot.

³ 16/2002. (IV. 10.) EüM rendelet a települési szilárd és folyékony hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményekről 5. § (2) bek.

⁴ 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet az országos településrendezési és építési követelményekről 11-14.§